

ת"פ 27385/05/12 - מדינת ישראל נגד עאשור פריג'

בית משפט השלום בירושלים

19 פברואר 2015

ת"פ 27385-05-12 מדינת ישראל נ' פריג'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

עאשור פריג'

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין ושבועת שקר לפי סעיף 239 לחוק העונשין. לפי המפורט בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם כפי שהן, ביום 24.9.2010 הוא הסיע באוטובוס כ- 50 נוסעים (מדברי הסנגור עלה כי היה מדובר בתושבי כפר קאסם שהגיעו לביקור באל אקצה בחודש הרמדאן, כאשר המאשימה לא חלקה על כך). בהגיע האוטובוס למחסום עופר בדרך לירושלים, נערכה בדיקה בטחונית. עלה כי מספר רב של נוסעי האוטובוס לא נשאו תעודות זהות ישראליות עליהן. הנאשם התבקש על ידי שוטר במחסום לבצע פניית פרסה ולחזור על עקבותיו לצורך בירור נוסף. הנאשם הותיר את תעודת הזהות שלו בידי השוטר, לא שעה להוראות השוטר והמשיך בנסיעה לירושלים. עקב כך הוכרז כדרוש חקירה. כשבוע לאחר מכן, נכנס הנאשם למשרד הפנים וביקש הנפקת תעודת זהות חדשה תוך שהצהיר בכזב כי תעודת הזהות הישנה שלו אבדה. לנאשם הונפקה תעודה חדשה בהתאם להצהרתו השקרית.

2. ב"כ המאשימה הנכבדה טענה כי בנסיבות המקרה מתחם הענישה ההולמת נע ממאסר קצר בעבודות שירות ועד מאסר קצר בפועל. בנסיבות העניין עתרה המאשימה להסתפק ברף התחתון ולהטיל על הנאשם מאסר קצר בעבודות שירות. מנגד, הסנגור הנכבד עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ.

3. בכל הנוגע למתחם הענישה ההולמת - העבירות בהן הורשע הנאשם לפי הודאתו מנוגדות לעקרונות שלטון החוק ומכבידות על עבודתן של רשויות אכיפת החוק. הן גם נוגדות את הסדר הציבורי ואת היושר הבסיסי הנדרש מאזרח בישראל כאשר הוא ניגש לרשויות להנפקת תעודה רשמית. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמד כי הנאשם נהג זלזול בהוראת השוטר ונסע לתוך ירושלים על אף הנחיה נגדית שניתנה לו על ידי השוטר. כמו כן, הנאשם מסר עדות שקר במשרד הפנים לצורך הנפקת תעודת זהות חדשה. יחד עם זאת, בבחינת נסיבות ביצוע העבירות יש לקחת בחשבון כי העבירות בוצעו ללא תחכום מיוחד (הנאשם הותיר את תעודת הזהות שלו בידי השוטר באופן שברור שלא היה תחכום רב כאשר בשעת

הרמדאן הכניס את נוסעי האוטובוס לירושלים על אף הוראות השוטר, וזאת כשהתעודה המזהה אותו נותרת בידי השוטר). מבחינת הענישה הנוהגת מדובר בשתי עבירות שהינן עבירות מסוג עוון והענישה עליהן בפסיקה נעה בין ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב מאסר בפועל לבין מאסר בפועל קצר שבמקרים מתאימים ניתן לריצוי בעבודות שירות. בהתחשב בכל אלה ובשים לב לעקרון ההלימה שהינו עקרון אחיד בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם נע מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בעבודות שירות.**

4. בכל הנוגע לעונש המתאים - לחומרא יש לשקול את חומרת העבירות והצורך להרתיע מפני ביצוען. לקולא יש לשקול את ההודאה ונטילת האחריות שלא במסגרת הסדר טיעון; את העדר העבר הפלילי; את העובדה שמאז האירוע חלפו כארבע וחצי שנים; את הנסיבות האישיות וכן את התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם. באיזון הכולל בין מכלול השיקולים אני סבורה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. נוכח הצורך להרתיע מפני חומרת העבירות והישנותן אראה להעלות מעט את היקף השל"צ שהמליץ שירות המבחן.

5. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

- א. הנאשם יבצע 180 שעות של"צ על פי התוכנית ה מוצעת בתסקיר. מובהר לנאשם כי חובה עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן ולבצע את השל"צ ולא- אגזור את דינו מחדש.
- ב. מאסר על תנאי של חודשיים למשך שנתיים מהיום לא לבצע עבירה שבה הורשע.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וכך גם הסנגור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ה, 19 פברואר 2015, במעמד הצדדים.